

HÖGSTA DOMSTOLENS BESLUT

meddelat i Stockholm den 4 april 2012

Mål nr

Ö 1570-11

KLAGANDE

Kredit AB Marginalen, 556589-3681

Box 26134

100 41 Stockholm

Ombud: Jur.kand. L G

Samma adress

MOTPART

P B

Ombud: G A

SAKEN

Invändning mot verkställighet

Dok.Id 66170

HÖGSTA DOMSTOLEN	Postadress	Telefon 08-561 666 00	Expeditionstid
Riddarhustorget 8	Box 2066	Telefax 08-561 666 86	08:45-12:00
	103 12 Stockholm	E-post:	13:15-15:00
		hogsta.domstolen@dom.se	
		www.hogstodomstolen.se	

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Hovrätten för Nedre Norrlands beslut 2011-03-16 i mål ÖÄ 1168-10

HÖGSTA DOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta domstolen avvisar P Bs invändning om de åberopade kravbrevens utformning.

Med ändring av hovrättens beslut förordnar Högsta domstolen att verkställighet får äga rum för Kredit AB Marginalens fordran mot P B.

P B ska ersätta Kredit AB Marginalen för dess rättegångskostnad i Högsta domstolen med 4 500 kr, avseende ombudsarvode, jämte ränta enligt 6 § räntelagen från dagen för Högsta domstolens beslut till dess betalning sker.

YRKANDEN I HÖGSTA DOMSTOLEN

Kredit AB Marginalen har yrkat bifall till sin ansökan om verkställighet.

P B har motsatt sig att hovrättens beslut ändras.

Parterna har yrkat ersättning för rättegångskostnader i Högsta domstolen.

SKÄL

1. Den 27 april 1992 utfärdade Gävle tingsrätt ett slutbevis i ett mål om betalningsföreläggande avseende en fordran mot P B. Marginalen ansökte den 20 augusti 2009 om verkställighet mot P B för betalning av fordringen. För denna gäller tio års preskriptionstid. P B har invänt mot verkställigheten. Han har gjort gällande att han inte har fått del av något kravbrev avseende fordringen och att han inte har varit bosatt på de adresser där han har varit folkbokförd.
2. P B – som inte tidigare har ifrågasatt utformningen av de kravbrev som påstås ha skickats – har i Högsta domstolen invänt att det inte framgår klart av breven vilket fordringsanspråk som avses.
3. Detta mål har inletts i tingsrätten genom ett överklagande. Enligt 41 § lagen (1996:242) om domstolsärenden ska då sådana omständigheter eller bevis som klaganden åberopar först i Högsta domstolen beaktas endast om det finns särskilda skäl. Bestämmelsen är, trots sin ordalydelse, tillämplig på båda parter i rättegången (jfr NJA 2007 s. 413). P B har anfört att tidigare oklarheter i målet har lyfts fram först sedan han anlitat ombud. Detta utgör inte ett sådant särskilt skäl som medför att den nya omständigheten ska beaktas. Den ska således avvisas.
4. Enligt 5 § 2 preskriptionslagen (1981:130) avbryts preskription genom att gäldenären får ett skriftligt krav eller en skriftlig erinran om fordringen från borgenären. Av bestämmelsen följer att borgenären står risken för att ett brev med ett krav eller en erinran inte når gäldenären och preskriptionen därmed inte avbryts. För att preskriptionsavbrott ska anses ha ägt rum måste kravet eller erinringen ha kommit gäldenären till handa. Borgenären behöver dock

inte visa att gäldenären efter att ha tagit emot brevet också rent faktiskt har tagit del av dess innehåll. (Se NJA 1996 s. 809 och NJA 1998 s. 750.)

5. I målet är utrett att P B sedan år 1992 har varit folkbokförd på fem olika adresser och under en period om fyra månader har saknat folkbokföringsadress. Marginalen har uppgett att bolaget har skickat sammanlagt 27 kravbrev till P B under dennes vid var tid gällande folkbokföringsadress och att endast ett av breven har kommit i retur. Till stöd för sitt påstående har bolaget åberopat ett utdrag ur bolagets datasystem och kopior av 16 av de brev som ska ha skickats till P B.

6. Av utdraget ur datasystemet kan utläsas – förutom att ett av breven har returnerats – att ett har sänts under den tid då P B saknade folkbokföringsadress. Vad Marginalen i övrigt har uppgett om att breven har skickats till P Bs folkbokföringsadresser vid angivna tidpunkter får godtas. Genom utredningen är därmed visat att 25 brev har skickats till P Bs vid var tid gällande folkbokföringsadress utan att ha returnerats och att nio av breven har skickats under den inledande preskriptionstiden. Risken för att ingen av dessa nio försändelser har kommit fram till adressen får anses vara försumbar. (Jfr NJA 2007 s. 157.)

7. Breven har skickats till P Bs folkbokföringsadresser. Han har haft anledning att bevaka sin post där, oavsett om han har bott på adresserna eller inte. Även om han inte har bott på adresserna, ska en försändelse som har delats ut där anses ha kommit honom till handa. Marginalen behöver då inte visa att P B faktiskt har läst breven. (Jfr p. 4 ovan.)

8. Med hänsyn till det anförda ska preskriptionen av Marginalens fordran anses ha avbrutits.

9. Utgången i målet och parternas motstående intressen i saken medför att P B bör ersätta Marginalen för dess rättegångskostnad i Högsta domstolen.

I avgörandet har deltagit: justitieråden Severin Blomstrand (referent),
Ann-Christine Lindeblad, Gudmund Toijer, Ingemar Persson och
Martin Borgeke
Föredragande justitiesekreterare: Anna-Karin Leo